

Starosta občanům

Vážení čtenáři, prognózy meteorologů, že léto bude studené a deštivé se našťastí nevyplnily a my jsme si mohli užít krásné počasí plné slunečních dní, což ocenily nejvíce děti při svých prázdninových radovánkách. Jenže čas pokročil, letní dovolené jsou za námi, děti zasedly do školních lavic a už si zvykly na povinnosti, které jim škola přináší. Vstupujeme do posledního čtvrtletí letošního roku. V tomto období se musíme připravit na předčasné volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které se uskuteční 25. – 26. října. Zastupitelstvo obce čeká sestavení rozpočtu na rok 2014 a příprava akcí, které by se realizovaly v příštím roce.

V minulém čísle jsem Vás informoval, že budeme realizovat dvě akce, na které jsme žádali dotace. Výstavba dětského hřiště byla zahájena 10.7. 2013 firmou TR Antoš s.r.o. Trutnov a následně dokončena firmou Josef Bultas, která zabudovala zahradní sety a odpadkový koš.

Hřiště bylo uvedeno do provozu 1. srpna 2013. Doufám, že tento prostor se nesetká s vandalstvím a bude těmi nejmladšími občánky využíván po několik generací. Tento projekt byl podpořen finančními prostředky od Ministerstva pro místní rozvoj ČR částkou 129 836,- Kč. Celková částka za vybudování hřiště činila 198 375,- Kč.

Druhá akce se týká opravy místní komunikace č. parc. 98/1. Zde jsme oslovili tři firmy v souladu se zákonem o veřejných zakázkách malého rozsahu. Firma DYBS PLZEŇ s.r.o. nabídla nejnižší cenu na zrealizování tohoto díla. Cena je 441 685,-Kč bez DPH, s DPH 534 494,-Kč. Oprava komunikace proběhne v měsíci říjnu letošního roku.

V plánu akcí na tento rok bylo vyčištění strouhy kolem hřiště

„ Za Párníkem“, kterou je svedená voda do rybníka. Koncem měsíce července firma Josef Bultas tuto akci zrealizovala.

Západočeské komunální služby a.s. požádaly o vyřezání náletových dřevin podél komunikace vedoucí na Štíhlov, které zasahují do vozovky a brání popelářům v průjezdu. Zvláště v zimních měsících, když napadl sníh, se větve prohnuly až do středu vozovky. Tyto dřeviny jsou v majetku obce a tak tedy zodpovídá za jejich údržbu. Informoval jsem se na Odboru životního prostředí, zda můžeme tento zásah provést a v jakém ročním období. V tomto případě se může řešit celoročně a bylo nám doporučeno, aby prořezávku provedla odborná firma, která bere veškerá rizika na sebe. Oslovili jsme firmu DANIMA – Daniel Brunát Dnešice, která začátkem měsíce září provedla odstranění náletových dřevin a vytvarování stromů, aby byl provoz na této komunikaci bezpečný. Obec zaplatila za tuto akci 101 771,- Kč.

Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje jsme požádali o zesílení sirény, která byla slyšet vždy v té části obce, kam zrovna foukal vítr.

S panem Štorkánem, který akci zajišťoval, jsme se domluvili, že pošle technika, který místo prohlédne a posoudí, zda nebudou třeba nějaké úpravy. Bylo zjištěno, že bude třeba v místě uchycení vyztužit stávající krov. Realizace této akce proběhla 23. 8. 2013. Předpokládaná cena za výměnu sirény byla něco kolem 8 000 Kč, naše obec z toho zaplatila 2 494 Kč za vyztužení krovu.

Vypracování nového Územního plánu obce Dolce se blíží do závěrečné části. 23. července 2013 se uskutečnilo v Komunitním centru

v Přesticích veřejné projednávání ÚP obce Dolce. Jelikož z veřejnosti se nedostavil nikdo, nebyly otázky ani připomínky. Přesto mohli občané ještě 7 dní od projednávajícího návrhu uplatnit své podněty. Této plynoucí lhůty též nikdo nevyužil. Předchozím návrhům od občanů a dotčených orgánů bylo vyhověno a byly zpracovány do návrhu ÚP, takže dotčené orgány měly ještě 30 dní na připomínky k těmto změnám. Ani v této lhůtě již nebylo připomínek. Odbor výstavby a územního plánování zpracuje podklady pro konečnou verzi územního plánu a zašle ke schválení zastupitelstvu obce na příští veřejné zasedání.

Na hřišti „Za Párníkem“ se koncem prázdnin uskutečnily dvě akce, v sobotu 31. 08. proběhla soutěž o Pohár starosty v hasičském sportu. Náš sbor měl, jako každý rok, akci perfektně zorganizovanou, jak po stránce průběhu soutěže, tak zajištění občerstvení a cen pro všechna družstva.

Na neděli 1. září jsme připravili společně s SDH DĚTSKÉ ODPOLEDNE, byl to náhradní termín za Dětský den, který se měl uskutečnit 8. 6., ale pro nepřízeň počasí začátkem června, kdy několik dnů vydatně pršelo a terén na hřišti byl značně podmačený, se tato akce neuskutečnila. Děkujeme sponzorům, kteří podpořili DĚTSKÉ ODPOLEDNE věcnými dary.

SPONZOŘI DĚTSKÉHO ODPOLEDNE

- > Západočeské konzumní družstvo Plzeň, prodejna Dolce
- > Martina Kučerová, Dolce čp. 118
- > David Tyl, Dolce čp. 126

K těmto akcím více podrobností uvnitř listu.

Do nadcházejícího podzimu Vám přeji pěkné počasí.

St. Ziegler, starosta obce

Dětské hřiště

V červenci letošního roku bylo firmou TR Antoš s.r.o., Trutnov vybudováno v „Březinkách“ za podpory Ministerstva pro místní rozvoj ČR nové dětské hřiště, které tvoří čtyři prvky. Následně se hřiště doplnilo o 2 zahradní sety a odpadkový koš. Pevně doufáme a přejeme si, aby dětské hřiště dělalo radost hlavně těm nejmenším a sloužilo několika generacím.

L.S.

Domovské právo

Domovské právo či též domovská příslušnost byl právní institut „příslušnosti k obci“. Představoval právo na nerušený pobyt v obci a na chudinské zaopatření z její strany. Institut domovské obce vznikl v českých zemích v souvislosti se zavedením obecní samosprávy v roce 1849, zůstal v platnosti i za první republiky a zrušen byl až roku 1948.

Domovské právo se nabývalo:

- dětmi narozením (po otci),
- manželka sňatkem (po manželovi),
- udělením obecním úřadem (např. po delším trvalém pobytu v místě)
- získáním úředního postu v obci (např. četník).

Země: Čechy Celo: 11
 Polit. okres: Trutnov

List domovský.

Jméno: [redacted] obec Dolce potvrzuje, že
 záměrně Karel Štěpán
 věk 1. května 1931 Uhořet
 stav (svobodný neb. ženatý, svobodná či vdava) svobodný
 má v této obci právo domovské.
 od 1. srpna 1931
 v Dolce dne 27. srpna 1931

Všestoruké podléhá toho, komu list domovský svědčí:
Karel Štěpán

Jménem obce:
Karel Štěpán Karel Štěpán
 ředitel

Tradiční kopaná

Dne 24.8. se konal tradiční turnaj v malé kopané na hřišti „ZaPárníkem“. V turnaji se utkaly 4 týmy systémem „každý s každým“.

Celkové pořadí týmů:

1. Dolce
2. Horšice
3. Našrot
4. Dolce dorost

Nejlépeším brankářem byl zvolen Beneš (Dolce) a střelcem Velich (Horšice).

Poděkování patří organizátorům turnaje: K.Veitovi, M. Paluchovi, M.Pavlátkovi a obsluze ve stánku.

Martin M.

CITÁT

„Jedině příroda ví, co chce...nikdy nežertuje a nikdy nedělá chyby, ty děláš jen člověk.“

J.W. Tethe

„Smolař je muž, který jedinkrát ženu svlékne, aby ji pak až do konce života šatil.“

Z. Ortová

President Dr. Edvard Beneš projev z r. 1947

Vážení spoluobčané!

V nedávné době jsem podepsal historicky významné dokumenty pro naši Československou republiku, tj. dekrety presidenta ČSR. Tyto dokumenty nám dávají naději, že se nebudou opakovat tragické události let 1938-39. Vědom si neblahých zkušeností našeho národa, zejména z druhé světové války, zanechávám Vám odkaz, ve kterém Vás varuji před možnými pozdějšími požadavky na znovu osídlení našeho pohraničí sudetskými Němci, kteří byli po právu, na základě mých dekretů z naší republiky odsunuti. Může se stát, že mé dekrety, vydané z rozhodnutí vítězných mocností druhé světové války, budou postupem času prohlášovány za neplatné. Může se stát, tak

jako v minulosti, že se najdou "takzvaní čeští vlastenci", kteří se budou sudetským Němcům za jejich odsun omlouvat a že budou nakloněni otázce jejich návratu. Nenechte se oklamat a návratu nedopustíte. Hitlerové odcházejí, avšak snaha o ovládnutí Evropy Německem zůstává. Mohou se najít vlastizrádci, kteří budou opět usilovat i o odtržení Slovenska od České republiky. Bylo by to pošlapání odkazu prvního presidenta ČSR T. G. Masaryka a jeho spoluzakladatele M. R. Štefánika. Vedlo by to k zániku obou našich národů. Nezapomeňte, že mé dekrety se týkají potrestání vlastizrádců a že mají trvalou platnost a potrestejte všechny vlastizrádce, ať je to kdokoliv a v kterékoliv době.

Dr. Edvard Beneš, Praha, květen 1947

BLAHOPŘEJEME

Naši jubilanti

V září 2013 oslavili:

Rudolf Rodina - 84 let
 Jiří Kuncendörfer - 75 let
 Miloslava Zieglerová - 83 let

V listopadu 2013 oslaví:

Veronika Uhlířová - 70 let

V prosinci 2013 oslaví:

Bohumila Majerová - 80 let

Dětský den

Na druhý pokus se podařilo zorganizovat dětské odpoledne. Začátek léta dětský den zhatilo nepříznivé počasí. Tak teď na konci prázdnin se hasiči spolu s místními ženami do akce opět pustili v neděli 1. 9.2013. Jako každý rok byla stanoviště s různými disciplínami, osvědčené chůdy, házení na cíl do housenky, házení kroužků, omalovánky a nová stanoviště porážení kuželek, lovení rybiček z rybníku, stolní hry, puzzle a malování na chodník. Velký úspěch měl samozřejmě klouzačkový nafukovací hrad, který byl k dispozici celé odpoledne. Na závěr děti tradičně opekly vuřty. Odpoledne se vydařilo a to také díky sponzorům: Západočeskému konzumnímu družstvu Plzeň – prodejna Dol-

ce, Martině Kučerové Dolce, Davidu Tylovi Dolce (firma Taegu Tec) a Romanu Duchoňovi z Kanic, který přijel se stánkem s langoši a nafukovacím hradem. Všem, co se o báječné odpoledne pro děti postarali, patří dík. Myslím si, že tato akce patří k jedné z nejnavštěvovanější v naší obci.

Jitka Vašáková

XII. ročník o Pohár starosty obce

Rok utekl jako voda a naši hasiči se opět připravovali už na XIII. ročník o Pohár starosty obce v požárním sportu, který připadl na poslední prázdninový víkend. Trať hasiči připravili již ve čtvrtek a konečné vyladění se provedlo v sobotu dopoledne. Počasí nám přálo, ve stánku bylo naraženo a z udirny se linula vůně uzených klobás. Lákavé ceny v podobě uzených selátek přitáhly na soutěž jen čtyři družstva mužů včetně domácích a jedno družstvo žen. Soutěž začala ve 14° hod a soutěžilo se dvoukolově. Ze zápolení vzešlo jako první družstvo Štěnovického Borku časem 18,62, druhé Chlumčany 19,57, třetí Letiny

20,41, čtvrté Dolce časem 22,85 a družstvo žen ze Štěnovického Borku časem 19,64. Soutěž byla ukončena v 16.30hod. vyhodnocením, předáním cen a poděkováním starosty obce pana Zieglera za účast. Malá účast družstev, ale i velmi málo domácích diváků nás hasiče mrzí, protože každá příprava jakékoli akce zabere hasičům spoustu volného času. Proto je na místě poděkovat všem, kteří sportovní odpoledne zajišťovali.

Starosta SDH

Něco z historie obce

(kronika rok 1949 - 1950)

1949

Tímto rokem se vstoupilo do první pětiletky. Zima byla mírná a jarní práce začaly včas. Na polní práci si už mohli naši zemědělci sjednat traktorovou stanicí, která toho času byla v Újezdě, na orbu, setí a jiné polní práce.

V naší obci byly zrušeny v obecních studnách rumpály a okovy a byly zakoupeny pumpy. Velký zájem se projevil po létech válečných po stavebních místech. Zemědělci v naší obci byli rozdělení do skupin podle výměry a také podle toho jim byl předepisován kontingent na dodávky státu. Bylo to výhodné pro menší zemědělce, kteří měli menší povinnosti k státu i menší daně, hůře na tom byli velcí sedláci, ale těch u nás nebylo.

V okolních obcích se už zakládala jednotná zemědělská družstva I. a II. stupně. Stroje zemědělcům byly omezovány jen na poukazy. V letošním roce se opravovaly veškeré polní cesty, povážely se šotolinou z Jindřína a čistily se všechny strouhy.

1950

Tento rok začal mírnou zimou, ale 10. března padal ještě sníh, proto se jarní práce trochu zpozdily. V tomto roce začínají dějiny nového hospodářství na vesnici, neboť hospodářským cílem bylo získání celé vesnice ke vstupu do družstva, zvláště menší a střední zemědělce a tím pracovat pro socialismus. Zvýšení výroby zhruba o 16%

v první pětiletce mělo za následek, že s každým jednotlivcem byla projednávána smlouva o dodávkách a rozpisu. Byl prováděn výkup mechanizačních strojů od zemědělců pro státní traktorové stanice. Bylo prováděno neustálé přesvědčování a nátlak o společných jarních polních pracích a přechodu vesnice k socialismu.

V obci se v tomto roce prováděla oprava místní kapličky, natírání rozhlavových tlampačů a dodělávání opravy cest v obci. Veškeré dodávky zemědělských produktů v tomto roce byly splněny na 100%.

Před dvaceti lety

Když otevřu otcovy zápisky, které zde zanechal, je zajímavé v nich zalistovat a oživit si některé události tehdejší doby. Rok 1993 začal vznikem samostatné České republiky a 26. ledna byl zvolen Václav Havel českým prezidentem. 4. až 7. února proběhlo kolkování peněz (100, 500, 1000 korun) a osmého února proběhla odluka české měny od slovenské. Události ve světě roku 1993 se více a více vyhrocují, v Jugoslávii se stále bojuje, Severní Korea je připravena napadnout Jižní Koreu. V republikách bývalého Sovětského svazu jsou nepokoje, v Rusku je boj o vládu a presidenta Jelcina tlačí opozice k demisi. Co se týče počasí, tak rok 1993 začal velkými mrazy, přivály sněhu doprovázené silným větrem. Takové počasí vydrželo až do konce února. Během měsíce března sníh roztál a krásné počasí na konci měsíce vyburcovalo obyvatele naší obce ze zimního odpočinku a s vervou se pustili do úklidu kolem svého obydlí. Duben a květen byly velmi chudé na srážky a byla bída o vodu. Někteří občané z horní části obce jezdili pro vodu ke

studni JZD (k teletniku), spodní část obce k rybníku. Za to v červnu se v některých chalupách pár dní přitápělo. Prázdninové měsíce byly deštivé a chladné až na pár výjimečně teplých dnů. Jinak to není ani v dalších měsících. Až v polovině listopadu nastoupila zima a teploty spadly až k -10°C, ale v prosinci se klasicky oteplilo až na plus 8°C. Takže Vánoce na blátě. 16. května vypukl lesní požár kouska lesa na Štíhlově a 22. května si naši hasiči připomněli 70 výročí založení sboru. V sobotu 12. června před poutí se konala od 18^ohod. mše v naší nově opravené kapliče a znovu byla vysvěcena na sv. Antonína. Tento akt spolu s pokřtěním Petra a Jirky Musilových prováděl přeštický farář. 11. září zemřela druhá nejstarší občanka paní Růžena Bořiková čp. 75 ve věku 93 let. Dále se dočítám, že místní hostinský Josef Karásek končí na hospodě k 31.10., neboť nemohl utáhnout vysoký nájem majitelce hostince a navíc poplatky do obce z piva, cigaret a alkoholu. Paní Rodinová otevřela sběrnou padaných

jablek, šípků, ostružin atd., což místní občané uvítali. Pro ty, co pracují v Plzni, se zvýšilo týdenní jízdné na 155,- Kč a nový hostinský podražil 10° pivo na 7 korun. I spotřebitelské ceny některých výrobků podražily – vepřová kýta 1kg – 107,- Kč, plnotučné mléko 1l – 8,20 Kč, lahvové pivo 10° 6,- Kč atd. Čtvrtého prosince byla v hostinci Mikulášská nadílka pro děti a večer zábava pro dospělé. Druhý den byla burza oděvů z Rakouska a Německa. Všechny tyto akce pořádal sám hostinský. Mikulášskou nadílku podpořil Obecní úřad částkou 1000,-Kč. Na závěr roku naši poslanci schválili zákon o prodlužování odchodu do důchodu, který přijde v platnost od 1.1. 1995. 21. prosince při teplotě plus 7°C vydatně prší, řeky se vylévají z koryt. Úhlava je rozvodněna až k Příchovicům a řeka Otava v Sušici zaplavila náměstí ve výšce 25cm. Zápavy jsou rovněž v Belgii a Německu, Málorky v tento čas vystupuje voda z břehů. Tolik ve stručnosti rok 1993.

Ze zápisů J.Macháčka

Naše první dámy

(pokračování z minulého čísla)

Marta GOTTWALDOVÁ (1899-1953)

Marta Gottwaldová, žena „prvního dělnického prezidenta“, se stala hrdinkou nesčetných lidových anekdot.

Podle dobové propagandy „této proletářské ženě patří neměnná zásluha o to, že osobní život Klementa Gottwalda byl tak světlý a harmonický, že vskutku mohl dát všechny své síly dělnickému hnutí...“

Jde pochopitelně o nepravdivé tvrzení. Gottwaldův život neměl s harmonií nic společného a neklidná Marta k tomu přispívala výrazným dílem.

Traumatizovala ji řada malicherností. V době, kdy byly vyhazovány miliony na

budování armády a těžkého průmyslu, řešila Marta na Hradě hlavně problémy spíše a plotny tak, aby se neproplýtvalo jediné sousto. Příklad Hany Benešové, na kterou národ stále vzpomínal, ji naplňoval komplexem méněcennosti. Proto se od ní v ničem nechtěla lišit. V krejčovském salonu byla podle její korpulentní postavy vymodelovaná figura a oblečení se muselo vozit zkoušet přímo na Hrad. Marta Gottwaldová, manželka komunistického prezidenta Klementa Gottwalda, se ji snažila napodobovat, ale výsledek byl směšný.

Její vztahy s Gottwaldem byly napjaté a nejednou končily výbuchem. Gottwald měl od lékaře předepsány pravidelné procházky. Konal je nejraději v doprovodu své ženy. Jenže té se dosti často nechtělo a raději Gottwaldovi, který nesměl pít, nalévala alkohol.

Gottwaldova smrt jí otřásla. Celou trasu pohřbu šla Prahou se smutčným průvodem pěšky - úplně zlomená.

Zhubla během pár měsíců o 60 kilo. Za půl roku zemřela.

Marie ZÁPOTOCKÁ (1890-1981)

Jestliže Hana Benešová byla dáma a Marta Gottwaldová si zase na dámu zarputile hrála – Marie Zápotocká nebyla ani dáma, ani herečka. Zůstala sama sebou – dělnickou m á m o u , starostlivou, tichou, pracovitou a ve věci svého muže oddanou ženou.

Nezměnila se v oblékání ani v myšlení a po příchodu na Hrad se chovala ke všem návštěvníkům tak bezprostředně jako před 40 lety. Marie Zápotocká později také – k úžasu svých stranických vrstevníků – několikrát odsoudila srpnovou invazi sovětských vojsk! Musela k tomu najít hodně síly, protože do té doby spolu se svým mužem oddaně věřila všemu, co přicházelo ze Sovětského svazu, který pro ni byl neomylnou autoritou. Svého muže – podobně jako Hana Benešová – přežila Marie Zápotocká skoro o čtvrt století.

(pokračování příště)

Fichtlmánia 2013 Nová Paka u Jičína

... která proběhla rychle a bez závad. Potom se už jen čekalo na volný trénink a samotný závod. Během tréninku byly stroje laděny dle obtížnosti trati, která letos byla členitá, ale rychlá. Teď už nás jen čekala rozprava s ředitelem závodu, po které jsme se hned řadili

na do cíle nabízela nevídané koucky. Mnoho návštěvníků, ale i členů všech posádek, hlučně fandilo a pobízelo fichtlaře k úžasným posledním výkonům. A je to tady, dlouho očekávané mávnutí šachovnicového praporku ukončilo nejen tento krásný závod, ale i napětí každého z nás, jako by mávnutím kouzelného proutku opadlo. Radost našich obou teamů z dojezdu do cíle byla obrovská. Absolvování fichtlmánie 2013 předčilo naše očekávání. Naše teamy dojely v pořadí BUBLÁK TEAM 23. místo a LOS BANDITOS 27. místo.

Josef MATAS

Rok s rokem se opět sešel, kdy se nadšenci malých motocyklů Jawa 50 rozhodli pro opětovnou účast na čtyřřadvacetihodinovém závodě, který se konal 12.-13.7.2013 v Nové Pace u Jičína. Posádky Los Banditos (Miloš Šrámek - Mech, Míra Paluch - Gothaj, Tomáš Sajdl - Z Mamiónu,

Jakub Paluch - Kocour) a Bublák team (Josef Záhořík - Bubu, Josef Matas - Matylda, Petr Kasl - Tarzan) vyrazily na závod již tradičně ve čtvrtek, tedy den před samotným závodem. Nabítí zkušenostmi z předchozích ročníků fichtlmánie, jsme ten letošní nepodcenili a mezi naší velkou výbavu patřil i zapůjčený karavan od Pavla Čermáka. O jak velkou výbavu šlo, jsme pochopili hned při prvních ujetých kilometrech směr Nová Paka, kdy se dojezdový čas do místa závodistiště výrazně prodloužil. Příjezdem do depa nás uvítalo chladné počasí, doprovázeno deštěm a silným větrem. V tento okamžik se nám vybavila nesmazatelně vrytá vzpomínka z předešlého ročníku, kdy jsme právě díky bouře přišli o veškeré zázemí v depu. Po zaparkování karavanu a vozidel, jsme postavili přístřešek nad depem, kde proběhla i krátká porada spojená s troškou vlastního občerstvení, které jak se ukázalo, bylo na místě, jelikož místní stánkaři opět otevírali až v den závodu. Vzhledem k pokročilé době, jsme si šli rádně odpočinout, neboť jak všichni víme, ráno je tu hned. Nový den nás vítal svit sluníčka, který se dostal pod přístřešek. Plachta, která tvořila přístřešek opět nevydržela štikovský nápor větru, a ráno objímala na zemi spící jezdce. Po úpravě přístřešku, přišla na řadu přejímka našich závodních strojů,

na start, který byl odstartován dne 12.7.2013 v 16:30 hodin. Start proběhl hromadně, jak už jsme zvyklí, tzv. tichý start, u kterého se sešlo 63 posádek. START. A pak už jen 24 hodin do cíle. Jezdci se během několika kol rozmístili po celé 2,5 km dlouhé trati. Hromada adrenalinu, která proudila našim tělem, se ještě zvýšila s příchodem tmy. Burácející a osvětlené stroje naplňující noc, pro nás byly krásným zážitkem. Strídání a drobné opravy v našem depu, probíhaly na jedničku.

S rozedněním byl na trati vidět stále vysoký počet závodníků. Sice se stroje přes noc lépe chladí, ale mít po více než 12 hodinách závodu, ujetu okolo 500 km, hovoří za vše. V průběhu soboty se počasí ustálilo, ale i přesto zvyšujícím se počtem ujetých kol, síly závodníků, tak i strojům, ubývaly. Zbývající půlhodi-

Zajímavosti ročníku 2013

- > Závodu se nakonec účastnilo 63 posádek, což při 4 členech týmu znamená, že v samotném závodě bylo 252 lidí.
- > Během dvou dní se přišlo do Štikovské rokly na závod a doprovodný program podívat na 1500 návštěvníků
- > Letošní ročník si vyžádal pouze jednu zlomeninu ruky a několik zhmžděnin a odřenin, které se nevyhnuly ani v našem týmu
- > Závodu se účastnila ženská posádka Ladies, které obkroužily 148 kol, což je 370 km
- > Do závodu se přihlásily i posádky ze Slovenska, „World Travelers Fichtl team“, kteří v žlutém trabantu pokořili černý kontinent. Jeden z jezdců tohoto týmu, Marek Slobodník na fichtlmánii přijel z Bánské Bystrice na pionýru, kdy v sedle urazil přes 400 km.
- > BUBLÁK TEAM za 24 hodin ujel na trati dlouhé 2500 metrů 338 kol, což je 845 km s průměrnou rychlostí 35.1 km/h, s nejrychleji zajetým kolem v čase 2:49.813
- > LOS BANDITOS za 24 hodin ujel na trati dlouhé 2500 metrů 326 kol, což je 815 km s průměrnou rychlostí 33,8 km/h, s nejrychleji zajetým kolem v čase 3:06.098

VTIPY

Prosím, jak se nejrychleji dostanu na stanici?

Počkejte, odvážu vlčáka...

Víte, kdy je člověku nejlépe samotnému?

Když dědí...

Slyšel jsem, že ses oženil. Jo nechutnala mi strava v závodní jídelně. A pomohlo to? Jo, teď už mi tam chutná...

OZNAMENÍ

Oznamujeme občanům, že v kanceláři obecního úřadu je k prodeji stolní kalendář na rok 2014 „Města a obce České republiky 2014“. CENA KALENDÁŘE 30,- Kč

Západočeské komunální služby

Marius Pedersen Group

Nabídka občanům na sběr nebezpečných odpadů

Obecní úřad Dolce ve spolupráci se Svazkem obcí okresu Plzeň – jih a společností Západočeské komunální služby a.s. pořádají sběr nebezpečných odpadů z komunální sféry. Tato akce se uskuteční ve
čtvrtek - 24. 10. 2013

Přijímány budou následující druhy odpadů :

- Léky všeho druhu včetně mastí a roztoků
- Zbytky starých barev, znečištěné plasty a plechovky od barev
- Zářivky, výbojky, televizory, monitory, rádia, pračky
- Lednice, sporáky, bojler
- Všechny druhy baterií, akumulátorů a autobaterií včetně náplní
- Upotřebené motorové oleje v uzavřených nádobách
- Brzdové a nemrznoucí kapaliny
- Zásady, kyseliny, rozpouštědla, chemikálie
- Pneumatiky – JEN osobní bez disků

Nebezpečný odpad odkládejte na obvyklé stanoviště tj. před budovu obecního úřadu (za pomník) až ve středu 23.10.2013 ve večerních hodinách!!

JINÉ ODPADY, NEŽ TY, KTERÉ JSOU UVEDENY NA PLAKÁTU, NA URČENÉ MÍSTO, PROSÍM, NEUKLÁDEJTE!!

Další informace poskytnete váš obecní úřad nebo pracovníci ZKS a.s. na telefonním čísle 377 152 150.

Indie

(pokračování z minulého čísla)

V roce 2011 byla Indie na druhém místě za Čínou v počtu obyvatel. My měli možnost, díky našim přátelům, tuto zemi navštívit. Po 50minutovém letu z Prahy přistáváme ve Vídni, kde máme 45 minut na přestup do jiného letadla, které míří do Indie. S hodinovým zpožděním nás Boeing 737 vynesl do oblak směr Indie. Po osmihodinovém letu přistáváme v hlavním městě Nové Dillí. Pro Evropana, potažmo Čecha, od této

chvilě začíná neuvěřitelná dovolená. Byrokratičtí úředníci konají sice svou práci, ale někdy nad tím vším papírováním zůstává rozum stát. V každém hotelu, ve kterém jsme bydleli na svých cestách po této zemi, musíme vypisovat hodně podrobně připravený tiskopis. Např. odkud jsme přijeli, kam pojedeme, českou adresu, kontaktní adresu v Indii, kontaktní adresu českou, povolání, datum narození, číslo pasu, číslo víza, kdo pas vydal, kdo vydal vízum, kdy bylo vízum vydáno a dokdy platí, datum vydání pasu, platnost pasu, to vše dvojnásob a nakonec kopii hlavní strany pasu a strany, kde je vízum. Jenže není obvyklé, že v hotelové recepci je k dispozici kopírka. Takže jezdíme po městě a hledáme copy centrum. Máme

štěstí asi po půl hodině nacházíme potřebný obchod. Ale po pár dnech si zvykáme, zkrátka jiný kraj jiný mrav, ale přece si nenecháme zkazit vysněnou dovolenou.

Památky známé i méně známé jsou krásné, až se tají dech nad stavitelským uměním tamních lidí. Modlitebny jsou udržované v čistotě.

Ovšem než se do útrob monumentu dostanete, musíte absolvovat přísná bezpečnostní opatření. Osobní prohlídka, prohlídka kabelek, batohů, ty musí projít rentgenem. Veškeré potraviny, žvýkačky, cigarety, zapalovač, zápalky musí pryč. Nože, nůžky raději nemáme, na druhou stranu máme tak větší pocit bezpečí při tak velké koncentraci lidí. Také na většinu památek musíte odložit obuv a někde dokonce i ponožky. Po skončení exkurze dezinfikujeme vždy chodidla, což vyvolá údiv od místních občanů. Povolena je pouze voda. Vstupné je také zajímavé. Ind platí v průměru 4,- Kč a turista 25x víc. Záleží na tom, jak je památka známá a navštěvovaná. Na nejznámější Taj Mahal (Táč Mahal) platíme 300,- Kč, což byl nejdražší vstup. Někde je vstup zdarma. Na každém kroku vás ovšem obtěžují všude přítomní prodávající čehokoli, ale my byli vyba- veni radami našich indických přátel. Prostě nereagovat na nabídku a nedávat se do hovoru, což znamená zájem o nabízené služby či zboží. Na informace se ptát pouze lidí v uniformě vojáka či policisty. Takže jsme se ubránili před jejich službami. Také s námi ve dnech strávených v Dillí jezdí naše nová kamarádka Varsha (Vaša), studentka práv, která nás doprovází na cestách za poznáním této země. Jsme jí za to nesmírně vděční, zná poměry, umí místní jazyk a ceny jsou tak příznivé, protože bílí turisté platí víc, ovšem právě přítomnost Indky nedovolí místním zvedat ceny a natchytat tak turisty na předražené zboží či služby. Ale toto je stejné na celém světě, každý se snaží vydělat na tom druhém. Na obalu potravin jsou vytištěné doporučené ceny. Pro našince jsou tamní ceny opravdu velmi nízké: za 1kg banánů platíme 8,- Kč, mandarinky jsou za 12,- Kč, rajčata za 8,- Kč, 1 balíček slaných keksů stojí 6,- Kč, 2l balené neperlivé vody 12,- Kč, 1kg rýže 16,- Kč, minuta volání mobilem 40 halířů, volání do ČR 8,- Kč/min, jízda na slonu 180,- Kč za osobu, jízda na velbloudovi 5km pouští 100,- Kč za osobu, 1 l nafty stojí 20,- Kč, benzín 28,- Kč, rolička toaletního papíru stojí 12Kč, je daleko menší než

(Pokračování na stránce 7)

(Pokračování ze stránky 6)

u nás, ale v přepočtu na tamní příjem je jako, kdyby u nás stála 35,- Kč, jenže je k dostání pouze v turistických destinacích a velkých městech. Na toaletách, které jsou na památkách toaletní papír není. Cena dvoulužkového pokoje se pohybuje cca mezi 500 -800,- Kč, my měli zájezd od místní cestovkou, takže zase cena byla menší. Plat lékaře je 10.000,- Kč, pracovníce na rýžovém poli si vydělá 12,- Kč denně, pomocnice v domácnosti 24,- Kč denně. Dělník 2.000,- Kč měsíčně. Pracovní týden začíná pondělkem a končí sobotou. Mít práci je opravdu velká vzácnost a lidé si jí velice váží. Odpadkové koše v ulicích jsme neviděli, vše se hází na zem. Také jsme šli pěšky muslimskou ulicí, což byla velká odvaha, tolik špíny a odpadků, výkalů od všeho živého si našinec vůbec nedokáže představit. To se prostě musí zažít. Lékařská péče je zdarma. Nutno podotknout, že v nemocnicích je strava poskytována pouze pacientům, nikoliv zaměstnancům. Ve školách se nevaří, strava není poskytována dětem ani učitelům. Státní školství je zdarma od školky po vysokou školu, jen soukromé školy se platí. Ve školách se nosí uniformy. Na základním stupni se většinou začíná v 9 hodin. Není nic neobvyklého, že ráno děti chodí na vyučování a

odpoledne prodávají turistům různé zboží, některé děti ovšem také do školy nechodí. Děti jsou stejné jako všude na světě, zadaná práce je moc nebaví, a když zjistí, že byznys nebude, tak skotáčí s jinými kamarády. Průměrná gramotnost je 60% obyvatel Indie.

Výpadky elektřiny jsou na denním pořádku, ale většina hotelů má diesellové centrály. Neuvěřitelný zážitek je jízda po silnici. Za nově zbudované se platí mýtné cca 40 haléřů za 1km. Není nic neobvyklého, že v protisměru potkáte auto, motorku, rikšu, kolaře, pohybují se zde velbloudi, kozy, ovce, psi, krávy, prasata i antilopy. Noční jízda je také zážitek, neosvětlená auta před vámi vidíte na poslední chvíli. Bezpečnostní pás pouze na předních sedadlech a jen ve větších městech. Řidiči neustále používají klakson. Přečlověk pro chodce je velká vzácnost, ale jen pro info, přechází se vstoupením do vozovky a ukázáním rukou, že prostě přeběhnete. Povolená rychlost je pro osobní auto mimo obec 90km, nákladní 60km, je to opravdu nutnost, neboť na silnici se nachází

mnoho živých tvorů. Vozový park nákladáků je značně zastaralý připomínající u nás 50.léta. Nafta má 40x větší obsah síry než v Evropě.

Indie je největším vegetariánským státem na světě. Klasické řeznictví nenajdete a uzenářství už vůbec ne. Jí se zde převážně kuřecí maso, které se nekostí, někde ryby, skopové, jídlo je velmi ostré a kořeněné, ale dá se vybrat i pro Evropana. Člověk si zvykne na vše a po pár večerích nás už nepálí nic. Klasický chleba se nesežene, jen toustový, máslo má slanou příchut', nejmoc rozšířené jsou výborné placky chapati (čapáti), které se jí skoro ke všemu. Je to jen mouka, voda, olej, sůl a na sucho opečené. Bílý člověk je symbol bohatství a štěstí, takže se s námi každý chce fotit, my byli také rarita v tom, že jsme se snažili chodit i pěšky, což místní vůbec nechápali, pro-

tože turista se jen vozí. Proto naši indiští přátelé ocenili jít pěšky muslimskou ulicí ve starém Dillí. Což byl ovšem zážitek, který se nedá slovy ani popsat, tam je prostě život na ulici, lidí, zvířata, výkaly, příprava jídla, zkrátka vše, tyto obyvatelé uznávají jen svoje zákony a žádné jiné, navíc žena není uznávána jako rovnoprávná bytost s muži. Ale zase jen někde. Záleží na vzdělanosti a informovanosti. Cestování vlakem má své zákonitosti. My jeli druhou nejlepší třídou, což byla opravdu nutnost. Jízdenky se prodávají přes internet a také klasicky na pokladně, ale systém není propojený, takže se nám stalo, že naše místa měl také někdo jiný, to si musíte zkontrolovat, jinak máte smůlu. V prvním případě dáváme úplatek 80,- Kč, ale za pomoci našich přátel, kteří vše řídí po telefonu, nám zaplacené místo získají. Vlak má cca 20 vagonů a

sedadel v každém sto. Každý vagon má své stewardy, kteří roznášejí horký čaj, vodu a jídlo. Cena jízdenky se po 10letech zdražila zrovna v období naší návštěvy o 10%, vyšla nás na 240,- Kč jedna jízda, 450km se jede 9 hodin, vlak skoro nepřetržitě troubí, ze stejného důvodu jako auta na silnici. Ve druhé jízdě vlakem ovšem nemáme štěstí a ani konexe našich hostitelů nám bohužel nepomohli, protože jsme se nacházeli na území blízko pákistánských hranic a tam jsou jiné zákony. Bankomat, benzínku vše hlídá ozbrojená stráž. Nebylo nám doporučeno jet zpět taxíkem pro nebezpečnost a hrozbě zavelčení do Pákistánu. Proto pro nás přijelo z Dillí vzdáleného 500km auto, jízdu tam a zpět řidič zvládl za neuvěřitelných 16 hodin bezvadně, my mu byli nesmírně vděční. Také stavět se za tmy nesmělo, nebylo to bezpečné. Přesto se nám v Indii moc líbilo. Byl to pro nás neuvěřitelný zážitek. Člověk si uvědomí, jaké má štěstí, že je Čech, který vlastně oproti tammímu obyvatelstvu žije v přepychu a nic mu nechybí. Ke zlepšení situace tammí ekonomiky jsme přispěli svojí turistickou návštěvou.

Petra a Zdeněk Nových

OZNÁMENÍ OÚ Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

se uskuteční ve dnech
25. – 26. října 2013
(pátek od 14.00 – 22.00 hod.,
sobota od 8.00 – 14.00 hod.)
Okrsek č. 1 =
zasedací místnost OÚ v 1. patře

Cesta do Popradu (SK) a zpět aneb The Pio ČSSR Race

jsme pokračovali na Znojmo a Mikulov. Je sedmá hodina večerní v jedné uličce v Mikulově a na Radimově Mustangu vypověděla službu spojka. Poškodil se závit na páce, která vypíná spojkovou lamelu. Pavel s Jirkou se vydali hledat ochotného místního obyvatele, který nám naváří novou matku. V osm byli zpět i s opraveným krytem a pokračovalo se dál na Hodonín, Je tomu rok, co se zrodil nápad zkusit Senici (SK) až na Podbranč, k Honzojet na Pionýrech na Slovensko a zpát-vým přátelům, kteří nás o půl jedenácky. Celý rok jsme sháněli motorky, té večerní přivítali vynikajícím gulárenovovali je a ještě přemlouvali něja-šem a slivovicí. Ráno nás domácí prokého dalšího nadšence, který pojede s budili na vydatnou snídani a pokračo-námi. Nakonec nás bylo dohromady valo se dál do kempu v obci Hodruša. šest. Lukáš Bešta, Pavel Heral, Jiří Tady nás taky všichni přivítali s ote-Pekárna, Radim Bažant z Přeštic, Jan vřenou náručí a spát se šlo zase až v Mašek z Lužan a Radek Příbyla z Pří-ranních hodinách. Druhý den jsme chovic. Píše se středa 31.7. a sjíždíme odstartovali až kolem poledne a už od se na pátou hodinu odpolední na přeš-kempu to začalo. Nekonečné kopce ve tickém náměstí ke startu „expedice“. spojení s Pionýrem bylo časově nároč-Vydali jsme se směr Klatovy, Sušice, né. Jeli jsme i 15 km rychlostí 20 km/h, Vimperk až na Kubovu Hut', kde byla které Radek komentoval slovy „utrpení naše první noc pod turistickým pří-sv. Antonína“. Aby toho nebylo málo, střeškem. Ranní probuzení v půl šesté Radimovi praskla duše v zadním kole a ráno bylo trochu nečekané. Kůň a jeho přítom popraskalo dalších pět drátů z doprovod sem přišli stahovat stromy výpletu. Další oprava byla na světě. dolů z lesa. Vypravili jsme se tedy dále Bylo půl jedenácté večer a konečně po trase přes Lipno podél hranice s projíždíme kolem cedule Poprad. Při-Rakouskem do vesničky kousek od jíždíme k nákupnímu středisku nakou-Vranova. Místní nám udělili svolení pit něco na večeri a k snídani a pře-kempovat u jejich rybníka. Po zabyd-mýslíme, kde přespat. Nakonec Jirka lení zahájena první vážnější oprava. objevil přijatelné místo na kraji lesa Radimovi prasklo sedm drátů z výple-poblíž městečka Svit. Utáboříme se, tu zadního kola. Další den po snídani pomalu usínáme a hvězdy nad hlavou

se začali ztrácet a k tomu začal foukat silný vítr. Chvilí jsme přemýšleli a nakon nec neváhali. Je půl druhé ráno, my se balíme a vyrážíme na benzinku. Už cestou začínalo pršet. Když se blíží třetí hodina a déšť pořád nepřestává, jedeme hledat hotel, který nám poradila obsluha. Déšť nedéšť jedeme s představou měkké postele. Po 20 minách „hotel“ nalezen s cedulkou: „Hotel zrušen – závodní jídelna od 10.00 do 14.30“. To nás moc nepotěšilo a náhradní plán nebyl. Nezbylo nic jiného než ve Svitu najít rychle jinou alternativu. Jedeme ulicí a před sebou vidíme fotbalový stadion s otevřenou bránou. Neváháme ani chvíli a zajíždíme tam. Zastihli jsme ještě správce, který nám dovolil přespat na tribuně. Konečně alespoň pod střechem můžeme čtyři hodiny dospat. O probuzení se postaralo slunce s jasnou oblohou. Balíme věci a pomaličku se vypravujeme do centra Popradu. Na náměstí jsme udělali pár fotek a hurá zpět.

Cestu zpátky vedl Radek se slovy „A teď vezmeme za plyn“. Jak řekl, tak bylo. Odpoledne jsme dorazili na státní hranici, kde Radim samou radostí ulomil stupačku o kámen. Pokračujeme dál až do kempu v Deštné (okr. Vsetín). Za tento den najeto 272 km. Ráno pokračujeme a cestu zpět volíme středem naší republiky. Během cesty byla menší technická pauza na Dalešické přehradě, kde si Pavel s Jirkou přepletli každý po sedmi drátech v zadních kolech. Dojeli jsme až do kempu za Jihlavu, stav tachometru byl větší o dalších 283 km. Psala se středa 7. 8. a vyrážíme směr Přeštic. Cestou jsme se zastavili na návštěvě Kunclova mlýna u Sedlčan. Zbývalo nám hodně času a v Příbrami se zrodil nápad zahrát si hru, kterou část z nás viděla v televizi. Byl dán rozchod 30 minut a každý musel přivést dárek druhému do 100 Kč a ten ho musel dovézt až do Přeštic. Dopadlo to tak, že se vezli kytky v květináči, meloun, plato vajec a lavička. Je 20.00 h a my konečně dojíždíme na přeštické náměstí i se všemi dárky. V Přešticích už nás čekalo velké přivítání od známých, rodiny a fandů pionýrů.

V souhrnu měla naše cesta celkem 1.822 km a trvala týden a 3 hodiny. Kam za rok? Plány máme, ale je to naše tajemství. Každopádně určitě na delší dobu a o dost dál.

Lukáš Bešta

Zletilost

Všeobecně se ví, že dnes to je v osmnácti letech. Tato věková hranice pro nabytí zletilosti však u nás neplatila vždy a také ve světě je různá.

Ještě na začátku 16. století se na našem území určovala zletilost individuálně, a to fyzickým ohledáním. Toto ohledání prováděli menší zemští úředníci. O tom, zda musela být dodržována zásada ohledání osobou stejného pohlaví, se už zdroj informace nezmiňuje.

Historie (1481–1490) uvádí dospělost pro pány 16 a 14 let, pro rytíře 17 a 15 let a pro měšťany 18 a 16 let. Roku 1549 byla stanovena hranice dospělosti na 20 let pro šlechtu (platné do roku 1811), 18 let pro

měšťany a 15 let pro dívky.

Od roku 1753 do roku 1919 byla stanovena zletilost na 24 let. Roku 1950 byla snížena hranice zletilosti z 21 let na dnešních 18 let.

Zletilostí lze nabýt výjimečně i dříve, a to uzavřením manželství na základě povolení soudu ještě před osmnáctým rokem. Takto „zplnoletněný“ nezletilec je oprávněn ke všem právním úkonům (například prodej a koupě nemovitostí) a jeho rodiče přestávají být jeho právními zástupci. Jednou získaná plnoletost se již neztrácí, takže i kdyby se dotyčný stihl ještě před dovršením osmnáctého roku věku rozvést, na jeho zletilosti se nic nemění. Jak je tedy vidět, hranice pro nabytí zletilosti se v minulosti poměrně často a významně měnila.

♦Dolcký občasník♦

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Miroslav Macháček, vychází čtvrtletně, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 120